

Minister Adam Rapacki powrócił do kraju

WARSZAWA

Minister spraw zagranicznych — Adam Rapacki powrócił we wtorek w godzinach wieczornych do Warszawy ze Zjednoczonej Republiki Arabskiej, gdzie przebywał z tygodniową wizytą na zaproszenie rządu ZRA.

Bezpośrednio po przylocie na lotnisko Rapacki oświadczył m. in.:

Zobaczyliśmy ten wielki kraj, jeden z przodujących krajów spośród wyzwolonych z zależności kolonialnej. Kraj, który znacjonalizował przemysł i banki, przeprowadził reformę rolną, który jest w pełnym tego słowa znaczeniu krajem rozwoju.

O odbyliśmy wiele bardzo interesujących rozmów. Mieliśmy długą rozmowę z prezydentem Nasserem, przewodniczącym Rady Wykonawczej ZRA Ali Sabri i członkami rządu, z działaczami politycznymi, gospodarzami, naukowymi i kulturalnymi.

Tendencje polityki obu naszych krajów są zbliżone. Poglądy — podobne, albo bardzo bliskie. Możliwość współpracy i dalszego jej rozwoju — poważne.

Wydane po zakończeniu wizyty ministra Rapackiego w Zjednoczonej Republice Arabskiej oświadczenie informuje, iż w przeprowadzonych rozmowach stwierdzono obustronnie, że „pożyteczna i szeroka wymiana poglądów PRL i ZRA stworzyła dobre podstawy dla dalszego rozwoju stosunków zarówno w dziedzinie dwustronnej, jak i na gruncie stosunków międzynarodowych”.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ZŁĄCZcie SIĘ!

NOWINY RZESZOWSKIE

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Czwartek
5 grudnia
1963 r.
Wyd. A
Nr 287 (4498)
Nakład 82.738
6 stron
Cena 50 gr

Kronika filmowa z pobytu delegacji partyjno-rządowej na Węgrzech

BUDAPESZT

Na ekranach kin budapeszteńskich wyświetlana jest kronika filmowa z niedawnego pobytu na Węgrzech polskiej delegacji partyjno-rządowej pod przewodnictwem Władysława Gomułki i Józefa Cyrankiewicza. Operatorzy utrwalili na taśmie wszystkie najważniejsze momenty tej doniosłej wizyty. Kronika ukazująca przejawy wielkiej serdeczności, z jaką witano wszędzie naszą delegację, jest pięknym dokumentem przyjaźni polsko-węgierskiej.

Uchwałę XIV Plenum KC PZPR zamieszczamy na str. 3

Władysław Gomułka wśród załogi kopalni „Bolesław Śmiały“

Cały kraj świętował górniczą „Barburkę“ Akademia w Machowie

KATOWICE

Uroczysty przebieg miał w całym kraju tegoroczny „Dzień Górnik”. Na centralne uroczystości na Górnym Śląsku przybył Władysław Gomułka, który przedpołudnie spędził z załogą kopalni „Bolesław Śmiały”. We wszystkich kopalniach odbyły się akademie, wspólne obiady jubilatów i przodowników pracy, występy artystyczne i inne imprezy.

O godzinie 10 do kopalni „Bolesław Śmiały” przybył Władysław Gomułka, któremu towarzyszyli: członek Biura Politycznego KC i I sekretarz KW PZPR w Katowicach — Edward Gierek, minister górnictwa i energetyki — Jan Mitrega oraz przewodniczący Prezydium WRN w Katowicach — Ryszard Nieszporek.

W podniosłym nastroju obchodzili górnicze święto „Barburkę” pracownicy tarnobrzęskiej siarki. Na uroczystą akademię w Kombinate Chemicznym w Machowie, oprócz załóg zakładów przetwórczych i kopalni w Piasecznie, przybyli: I sekretarz KW PZPR w Rzeszowie — Władysław Kruczek, dy-

rektor Zjednoczenia Kopalń Surowców Chemicznych w Warszawie inż. Zdzisław Lewandowski, przedstawiciel ambasady czechosłowackiej w Polsce oraz inni zaproszeni goście.

Jak podkreślił w swym przemówieniu dyrektor Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki inż. Janusz Gadowski, załoga kombinatu w br. wykona swe zadania produkcyjno-ekonomiczne z nadwyżką. Plan produkcji siarki zostanie przekroczony o 10 tys. ton, czyli o 14 proc. w porównaniu do ubiegłego roku. Produkcja kwasu siarkowego zwiększy się o 30 proc. w porównaniu do 1962 roku.

Polepszyła się znacznie gospodarka materiałowa.

Obecni na akademii: sekretarz KW tow. Władysław Kruczek i dyrektor Lewandowski w swych przemówieniach podziękowali pracownikom siarki za ich trud, włożony w realizację zadań produkcyjnych, a także złożyli im i ich rodzinom serdeczne życzenia powodzenia w pracy i w życiu osobistym.

24 pracowników siarki w dowód uznania za pracę otrzymało Srebrne i Brązowe Krzyże Zasługi.

W godzinach wieczornych w Tarnobrzegu i Piasecznie odbyły się zabawy górnicze.

Prezydent USA L. B. Johnson przyjął ostatnio w Białym Domu sekretarza generalnego Stowarzyszenia na rzecz postępu ludności kolorowej Roy Wilkinsa (z lewej).

Powitamy 20-lecie PRL wyższymi planami — list do Wł. Gomułki

Rolnicza narada

I Sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Tow. WŁADYSŁAW GOMUŁKA
Warszawa

Zebrani na wojewódzkiej naradzie w Rzeszowie prezesi, działacze kółek rolniczych, służba rolna, członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, przedstawiciele 410 gromad wyrażają głęboką wdzięczność kierownictwu partii za nieustanne wysiłki w kształtowaniu polityki rolnej zabezpieczającej rozwój wsi, przyspieszającej tempo wzrostu produkcji rolnej.

Więcej rzeszowska szczególnie korzystnie odczuła wielostronną pomoc państwa, która przyniosła poważny rozwój przemysłu, oświaty, kultury oraz duże inwestycje rolnicze. Stanowią one podstawę dotychczasowego postępu na wsi i warunkują dalszą intensyfikację produkcji rolnej. Zapewniamy Was Towarzyszu Sekretarzu, że dołożymy wszelkich sił, aby środki przeznaczone na rozwój produkcji rolnej wykorzystać do maksymalnego zwiększenia wyników produkcyjnych. Równocześnie deklarujemy jak najszerze wykorzystanie istniejących rezerw w celu podniesienia poziomu gospodarczego i kulturalnego wsi rzeszowskiej.

Więcej rzeszowska powita 20-lecie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyższymi planami, lepszymi efektami produkcyjnymi w hodowli — szerokim czynem produkcyjnym na rzecz rozwoju naszej Ludowej Ojczyzny.

Rzeszów, 4 grudnia 1963 r.

BYLE TO NARADA ludzi z inicjatywą — takie przekonanie można było wynieść z wojewódzkiej narady prezesów kółek rolniczych, grom. aktywny gospodarzy — członków PZPR i ZSL, któ-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zakończenie drugiej sesji Soboru Powszechnego

RZYM

W środę 4 grudnia zakończyła się rozpoczęta 29 września druga sesja Soboru Powszechnego. Uroczystości zamknięcia sesji przewodniczył papież Paweł VI.

Trzecia sesja rozpocznie się 8 września 1964 roku.

Dakoici okupowali wieś

DELHI

Indyjscy zbójcy znani pod nazwą dakoitów dokonali ostatnio niezwykle śmiałego wyczynu. Duża ich banda zdobyła posterunek policji i przez kilka godzin okupowała całą wieś Mongrol w Radzasthanie. Zanim nadszedł posiłek policji z sąsiednich miejscowości, bandyci ograbili Mongrol i zdążyli uciec unosząc z sobą łupy w gotówce i kosztownościach wartości kilkuset tysięcy rupii, i uprowadzili 3 zakładników. W pościgu za nimi bierze udział policja z trzech stanów.

Niespokojna noc w porcie gdyńskim

Tonał m/s „Nordenhav“

GDYNIA

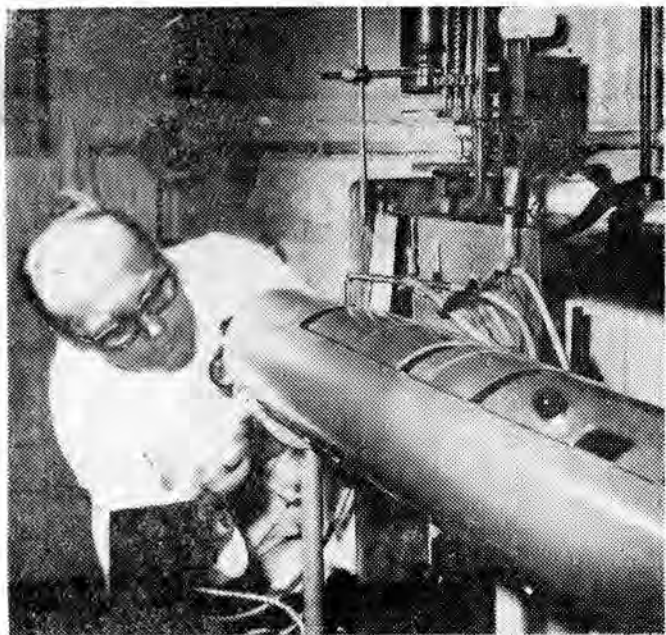
Kapitanat portu w Gdyni otrzymał w nocy z wtorku na środę alarmująca wiadomość z zarządu portu, że przy Nabrzeżu Szwedzkim tonie m/s „Nordenhav”. (Jak wiadomo statek ten przez dwa tygodnie znajdował się na mielinie koło Darłowa i został przyholowany do Gdyni przez „Jantar”).

Do akcji ratowniczej natychmiast wyruszyły holowniki portowe: „Heros” i „Borsuk”, jednostka pożarnicza — „Znicz”, statek ratowniczy Polskiego Ratownictwa Okrętowego — „R-1”, jednostka Marynarki Wojennej oraz jednostki lądowe straży pożarnej. Sytuacja była dość groźna. W nieustalonych dotychczas okolicznościach w burzliwym sztaku „Nordenhav” powstały dwie szczeliny, którymi przedostawała się woda do ładowni ze zbożem. Statek przechylił się do tego stopnia, że oparł się burta o nabrzeże. Akcja ratownicza, która trwała od północy do czwartej nad ranem, zakończyła się pomyślnie i po wypompowaniu wody „Nordenhav” wyprostował się.

Warto dodać, że „Nordenhav” jest już trzecią jednostką armatora szwedzkiego, która w ciągu roku uległa awarii u brzegów polskich. Poprzednie dwa statki: „Vestehaven” i „Ostenhaven” — zatoniły.

Sytuacja baryczna: Polska znajduje się w obszarze przejściowym między niżem z Francji a wyżem z Ukrainy. Prognoza pogody: Po rannych zamgleniach i mgłach w ciągu dnia zachmurzenie duże z przejaśnieniami. Nieco ciepło. Temperatura maksymalna dniami do plus 5 st., minimalna nocą do minus 2 st. Wiatry słabe i umiarkowane, południowo-wschodnie.

Mimo stopniowej poprawy — gruźlica stanowi w naszym kraju nadal bardzo poważny problem.

Walka z tą chorobą stanowi na najbliższe lata jeden z głównych kierunków działania resortu zdrowia. Rocznie przeznaczają państwo na ten cel około 1,5 mld zł. Jedną z placówek naukowych pracujących nad rozwiązaniem tego problemu jest Instytut Gruźlicy w Warszawie.

Na zdjęciu: Skuteczność leczenia gruźlicy zależy od wczesnego i właściwego rozpoznania. Aparatura dla gnostyczna stosowana w Instytucie w dużym stopniu ułatwia właściwą diagnozę.

CAF-fot. Szyperko

Głos rozsądku

WASZYNGTON

Prezes amerykańskiej Izby handlowo-przemysłowej, Neilan opowiedział się za ograniczeniem wydatków zbrojeniowych Stanów Zjednoczonych ostrzegając, że dalsza „rozbudowa maszyny militarnej może zniszczyć nas w czasach pokoju”.

Neilan, który jest przeciwnikiem rozbrojenia uważa jednak, że obecne wydatki, przekraczające miliard dolarów tygodniowo, są nadmierne wysokie w stosunku do potrzeb. Jest on również zaniepokojony faktem, że po-

nad 75 proc. uczonych i inżynierów amerykańskich pracuje dla celów wojennych. „Niektórzy przedstawiciele Departamentu Obrony — powiedział Neilan — przyznają prywatnie, że roczne kredyty na cele zbrojeniowe nie są oparte wyłącznie na bazie potrzeb militarnych. Odzwierciedlają one kompromis z businessmenami, którzy pragną kontraktów rządowych...”

Neilan zaproponował trzy konkretne posunięcia: 1) zmniejszenie budżetu wojennego o 10 proc., tj. o 5 miliardów dolarów; 2) zniszczenie nadmiernych zapasów materiałów rozszczepialnych dla zaoszczędzenia kosztów magazynowania; 3) wycofanie wojsk amerykańskich stacjonujących za granicą oraz istotne zmniejszenie pomocy militarnej dla zagranicy.

atakowały już i zniszczyły kilkanaście wiosek w środkowej Ghanie. Rolnicy zwrócili się ostatnio z apelem do policji i władz, by postawiły o umieszczenie czworonożnych kolosów w jakichś rezerwach odległym od wiosek i osiedli.

CIĘKAWOSTKA

DNIA

ATAK ROZWŚCIECZONYCH ŚLONI

Stado rozwścieczonych słoni zaatakowało wioskę w pobliżu miasteczka Gonso (środkowa Ghana), niszcząc 12 budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych oraz tratując zasie-

wy. Przerazeni mieszkańcy wioski opuścili ją w popołudniu, chroniąc się w sąsiednim osiedlu. W ciągu ostatnich miesięcy słonie za-

Wezwanie do działania uchwalone na sesji Światowej Rady Pokoju w Warszawie

Moskiewski układ o częściowym zakazie doświadczeń był pierwszym porozumieniem zawartym przez mocarstwa atomowe w celu zahamowania rozwoju broni nuklearnej. Układ ten został podpisany i zaaprobowany przez przeszło 100 państw. Stanowi on jednak tylko początek i trzeba podjąć dalsze kroki w tym kierunku. Trzeba działać i działać szybko.

● Doświadczenia pod ziemią muszą ustać i zakaz ten powinien objąć wszystkie doświadczenia, bez względu na to, gdzie się odbywają.

● Musimy przeszkodzić wszelkiemu rozprzestrzenianiu się broni nuklearnej, w tym również powstaniu wielostronnych nuklearnych sił zbrojnych.

● Musimy doprowadzić do utworzenia stref bezatomowych na lądzie i na morzu oraz do zawarcia układu, na mocy którego państwa wyrzekną się stosowania broni nuklearnej.

● Musimy wywierać nacisk na Komitet Rozbrojeniowy 18 państw w Genewie, by działał skutecznie w kierunku zawarcia układu o powszechnym i kontrolowanym rozbrojeniu.

Rozbrojenie i wyzwolenie narodowe przy zapewnieniu równych praw i suwerenności na-

rodów stanowią dwa uzupełniające się aspekty walki o pokój.

Wojny kolonialne oraz wszelkie formy interwencji i obcego nacisku muszą natychmiast ustać.

Zimnowojenna polityka gospodarcza oraz wyzysk najbiedniejszych krajów przez zagarnianie ich bogactw muszą ustąpić miejsca handlowi ogólnosiątkowemu, opartemu na współpracy gospodarczej, technicznej i kulturalnej, nie uzależnionej od żadnych warunków.

Apelujemy do wszystkich narodów i do wszystkich organizacji, aby zjednoczyły swe wysiłki, stosując najbardziej odpowiadające im metody i wysuwając na czoło te problemy które są dla nich najważniejsze.

● Trzeba położyć kres groźbie nuklearnej.

● Trzeba doprowadzić do skutecznego zapoczątkowania procesu rozbrojenia.

● Trzeba, aby problemy sporne były rozstrzygane w drodze rokowań.

● Trzeba zlikwidować pozostałości kolonializmu.

● W imię dobra powszechnego trzeba zapewnić niepodległość wszystkim narodom i uczciwą współpracę z krajami słabo rozwiniętymi.

Trzeba, aby człowiek torował sobie drogę w kierunku świata bez broni i bez wojen.

CO SŁYCHAC? W POLITYCE?

Konferencja prasowa Erharda

Waszyngtonowi świeczkę — Paryżowi ogarek

(OD STAŁEGO KORESPONDENTA AR W BONN)

Kancelerz Erhard, po raz pierwszy od czasu objęcia swego urzędu, wystąpił we wtorek wobec dziennikarzy zachodniemieckich i zagranicznych akredytowanych w Bonn. Tematem ponad godzinę trwającej konferencji prasowej były głównie zagadnienia międzynarodowe. Wszystko wskazuje, że po krótkotrwałym zastoju, spowodowanym tragiczną śmiercią prezydenta Kennedy'ego, Bonn podejmuje obecnie intensywne rozmowy ze swymi sojusznikami. W najbliższy poniedziałek przybywa tu brytyjski minister spraw zagranicznych, Butler. Między świętami Bożego Narodzenia a Nowym Rokiem kancelerz będzie przyjeżdżał „w intymnej atmosferze”, jak to określił, przez prezydenta Johnsona na jego fermie w Teksasie. W połowie stycznia udaje się Erhard do Londynu, następnie do Rzymu, a potem ma zamiar odwiedzić znówu de Gaulle'a, jeszcze przed wizytą tego ostatniego w Waszyngtonie.

W zasadzie wypowiedzi kancelerza nie zawierały żadnych rewelacji. Uwagę zwraca-

cało jedynie nieco inne rozłożenie akcentów niż przy podobnych wystąpieniach jego poprzednika.

Za cel numer jeden swej polityki zagranicznej uważa Erhard przyczynienie się do zjednoczenia świata zachodniego, „tak jak tylko jest to możliwe”, aby uczynić sojusze zachodni „możliwie najsilniejszym”. NRF nie ma zamiaru — oznajmił kancelerz — siedzieć na dwóch stołkach, francuskim i amerykańskim, lecz na wspólnej ławce ze wszystkimi swymi atlantyckimi przyjaciółmi.

Dlatego też „człowiek środka”, jak nazwał kiedyś Erhard sam siebie, człowiek kompromisu, starał się wyraźnie, aby jego odpowiedź na pytania dziennikarzy były zarówno strawną dla Paryża, jak i dla Waszyngtonu. Na wstępie konferencji szefzrądu bońskiego mówiąc o tematach swych rozmów z prezydentem de Gaulle'm wymienił mimochodem „ochronę atomową dla Niemiec”. Natomiast poproszony później o sprycyzowanie tego tematu, zadeklarował, iż „ma wielki respekt” dla francuskich bomb atomowych, ale NRF czuje się bezpieczniejszą zdając się bezwarunkowo na „opiekę atomową USA”.

Przy tej okazji kancelerz potwierdził, że sprawa stworzenia wielostronnych atlantyckich sił atomowych znalazła się w impasie. Trudno nakłonić do tej koncepcji niektórych partnerów, gdyż wiąże się ona z ogromnymi kosztami. Oczywiście kancelerz nie wspominał, że jedną z przyczyn oporów, z jakimi spotyka się plan utworzenia atlantyckich sił atomowych, jest obawa innych członków NATO przed dopuszczeniem Bundeswehry do zbrojeń atomowych.

W stosunku do EWG odnotować warto wstrzeźliwość, z jaką Erhard odniósł się do problemu integracji politycznej Europy zachodniej. Państwa członkowskie, wedle niego, nie mają na kogo sedować swej suwerenności. Uważa on, że dlatego należy w razie ograniczyć się do „pogłębiania współpracy ekonomicznej i kontaktów politycznych wewnątrz EWG”. Podobna wypowiedź będzie chyba dobrze przyjęta w Paryżu jako bliższa konfederacyjnej koncepcji de Gaulle'a „Europy ojczyzn”, niż federacyjnym zamierzeniom niektórych promotorów EWG.

W całej tej konferencji prasowej nie wypowiedziano ani jednego zdania na temat umocnienia pokoju w Europie i na świecie.

RYSZARD WOJNA

Rolnicza narada

(Ciąg dalszy ze str. 1)

ra odbyła się w dniu wczorajszym w Rzeszowie, zorganizowana z inicjatywy KW PZPR i WK ZSL.

O randze narady świadczyła obecność przedstawicieli władz centralnych i wojewódzkich w osobach: kierownika Wydziału Rolnego KC PZPR tow. Józefa Tejhymy, członka KC, I sekretarza KW tow. Władysława Kruczka, prezesa CZKR ob. Franciszka Gesinga, przedstawicieli prezydium WK ZSL z prezesem Franciszkiem Dąbalem, Prezydium WRN z przewodniczącym Michałem Ostrowskim.

Obrodam przewodniczył sekretarz KW PZPR tow. Józef Klubek.

W referacie, który wygłosił ob. Fr. Dąbał przedstawiona została aktualna sytuacja w rolnictwie rzeszowskim ze szczególnym uwzględnieniem dotychczasowej pracy kolekc rolniczych i określeniem ich zadań na najbliższy okres. Rok 1963 mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych — dzięki poważnej

pomocy państwa i ofiarnej pracy rolników przyniosła korzystne zmiany zarówno w rozwoju produkcji roślinnej, jak i kółek rolniczych. Nie ukrywano jednak, że w obu dziedzinach istnieją wciąż poważne rezerwy.

Myślą przewodnią wczorajszych obrad były sprawy związane z racjonalnym, jak najpełniejszym wykorzystaniem środków postawionych przez państwo do dyspozycji rolników. W tym właśnie zakresie do dużego udziału mogą ludzie z inicjatywą. Dali się już oni poznać przy opracowywaniu i realizacji gromadzkich planów rozwoju rolnictwa. Także pierwsze doświadczenia związane z wprowadzeniem agrominimum, kiedy to w niektórych wsiach pomyślano już o ustaleniu kroków pozwalających na uzupełnienie środków postawionych przez państwo — rękują dobre nadzieje. Ma to szczególne znaczenie w zagospodarowaniu wszystkich użytków, postawieniu na odpowiednim poziomie gospodarki nawozowej i rozwo-

ju bazy paszowej. Aktywność gromadki cechuje przy tym poczynamy duży realizm w ocenie sytuacji, co trzeba zapisać na konto coraz lepiej układającej się współpracy członków PZPR i ZSL na wsi.

Przebieg narady potwierdził zrozumienie i poparcie dla polityki prowadzonej przez centralne instancje partyjne w odniesieniu do wsi. Znalazło to m. in. wyraz w liście skierowanym do I sekretarza KC PZPR tow. Władysława Gomułki.

Zabierający głos w dyskusji towarzysze: J. Tejhyma, Wł. Kruczek i prezes CZKR Fr. Gesing, wyrażając się z uznaniem o dotychczasowej pracy rzeszowskiego rolnictwa i kółek rolniczych wskazywali na szereg istotnych zagadnień związanych z zabezpieczeniem pełnego wykorzystania środków przeznaczonych na rolnictwo, dalszą mechanizację produkcji rolnej, szczególny nacisk położyli na umacnianie współpracy między członkami PZPR i ZSL na wsi.

Członkowie narady podjęli uchwałę, która stanie się przedmiotem gospodarskich rozważań na zebraniach o następnym tygodniu.

RADZIECCY SPECJALIŚCI ATOMOWI ZAKOŃCZYLI WIZYTĘ W USA

Nowy Jork opuściła w środę delegacja radzieckich specjalistów atomowych z przewodniczącym Państwowej Komisji do Spraw Wykorzystania Energii Atomowej w ZSRR, A. Petrosjanem na czele.

W ciągu dwutygodniowego pobytu w USA delegacja zwiedziła kilka amerykańskich ośrodków badań atomowych.

ZA ROK PIERWSI ABSOLWENTI UNIwersYTETU PRZYJAŹNI NARODÓW

„Nasza uczelnia nie jest już taka młoda” — oświadczył na spotkaniu z prasą rektor Uniwersytetu Przyjaźni Narodów Im. Lumumby w Moskwie, prof. S. Rumiancew. „W przyszłym roku czeka nas wielkie wydarzenie — wręczenie dyplomów pierwszym absolwentom”.

Z OBRAD ZGROMADZENIA NARODOWEGO CSRS

Zgromadzenie Narodowe Czechosłowacji zaaprobowало w środę protokół o przedłużeniu na dalsze 20 lat czeskosłowacko-radzieckiego układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej. Układ podpisany był 12 grudnia 1943 r., protokół zaś 27 listopada br.

W. BRYTANIA ZAPOWIADA DEMARCHE PRZECIWKO FRANCUSKIEMU PROBOM NUKLEARNYM

Odpowiadając we wtorek w Izbie Gmin na interpelacje opozycji Labourystowskiej premier Douglas-Home oświadczył, że W. Brytania wystąpi z demarche do rządu francuskiego, jeżeli Francja zapowie oficjalnie przeprowadzenie doświadczeń nuklearnych w strefie południowego Pacyfiku. Chodziłoby m. in. o zagrożenie wysp Cooka, znajdujących się pod jurysdykcją Nowej Zelandii, która już zwracała się w tej sprawie do rządu brytyjskiego.

ZAPROSZENIE DE GAULLE'A DO ODWIEDZANIA ALGERII

AFP podaje treść komunikatu nadanego przez Algierską Agencję Prasową drogą radiową: komunikat podaje do wiadomości, że generał de Gaulle zostanie zaproszony do Algierii w maju 1964 r.

DELEGACJA KURDÓW W BAGDADZIE

Iracki minister obrony general Herdan Talabji przyjął delegację Kurdów — podaje radio Bagdad. Kurdowie przedstawił ministrowi swój punkt widzenia na możliwość uregulowania obecnego konfliktu w związku z apelem skierowanym pod ich adresem przez prezydenta Iraku Arifa.

POSIEDZENIE RADY OPA

Na posiedzeniu 3 grudnia Rada OPA (Organizacja Państw Amerykańskich) powzięła na wniosek Wenezueli decyzję wysłania do Caracas „komisji śledczej”, w celu zbadania okoliczności morderstwa Betancourta, jakoby Kuba dostarczyła broń partyzantom wenezuelskim.

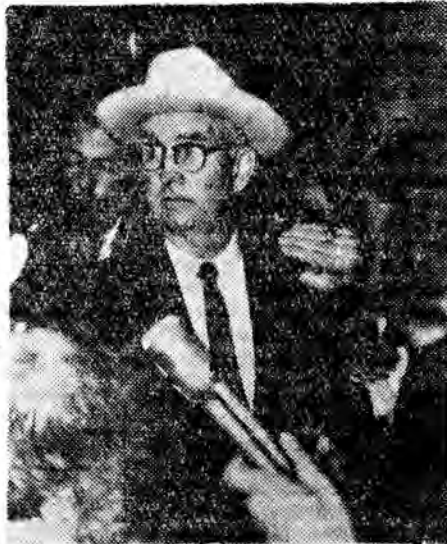
PAPIEŻ UDA SIĘ DO PALESTYNY

Dyrektor watykańskiego urzędu prasowego podał w środę do wiadomości, że papież Paweł VI uda się w styczniu z pielgrzymką do Palestyny. Paweł VI będzie pierwszym papieżem udającym się do Palestyny od wielu wieków.

KATASTROFA AUTOBUSOWA — 11 OSÓB ZABITYCH 35 RANNYCH

W miejscowości Sao Roque, w pobliżu Sao Paulo (Brazylia), rozbił się we wtorek autobus wiozący pielgrzymów. Samochód spadł do wąwozu o głębokości 150 metrów. Jedenaście osób zostało zabitych, a 35 jest rannych.

Tom Howard — obrońca Jacka Ruby'ego, który zastrzelił Lee Oswald — miał oświadczyć dziennikarzom w Dallas — jak podaje agencja Associated Press — iż „Jack Ruby zasługuje na odznaczenie honorowym medalem Kongresu USA”.

CAF

Nieco statystyki z Teksasu

PARYŻ

W książce pt. „The Super-Americans” wydanej w Nowym Jorku (autor — niejaki John Bambridge) znajdują się wiele danych charakterystycznych dla Teksasu, jako należącego do „produkcji” pod względem przestępczości stanów USA.

Okazuje się np., że poważne przestępstwa dokonywane jest w Teksasie co trzy — cztery minuty. Corocznie (według statystyk z czterech lat poprzedzających rok 1961) popełniano tam więcej zabójstw niż w którymkolwiek innym stanie USA.

W 1959 roku zamordowano w Teksasie różnymi sposobami (zastrzelono, zaszytłetowano, zatłuczono, otruto itp.) 1.084 osoby, czyli dwukrotnie więcej niż w stanie nowojorskim, liczącym o 7 milionów ludności więcej albo — według innej skali porównawczej — więcej niż we wszystkich stanach „Nowej Anglii” razem, plus takie stany, jak: Iowa, Kansas, Minnesota, Nebraska, Dakota Południowa, Dakota Południowa, Montana i Utah...

Jeśli weźmiemy międzynarodową skalę porównawczą, to okaże się, że w samym tylko

mieście Dallas, gdzie zamordowano prezydenta Johna Kennedy'ego popełnia się co roku więcej zabójstw niż w całej W. Brytanii. Jeszcze więcej morderstw przypada na inne miasta teksaskie — Houston. Tak czy owak — Teksas zdobył smutne „mistrzostwo” na tym polu.

W 1960 r. w Teksasie popełniono 1.080 morderstw, ale liczba egzekucji na zbrodniarzach wyniosła — rzecz arcydziwna — tylko 5.

Z drugiej strony na każdych 10 znanych zabójstw wyjął się w Teksasie przeciętnie tylko jedno, a kary za osądzone już morderstwa są bardzo często niezwykle łagodne. Np. w Houston w r. 1957 w 72 procesach o morderstwo skazano na śmierć tylko 2 oskarżonych. Dwóch otrzymało dożywotnie więzienie, a resztę pozbawiono wolności na różne okresy, przy czym 10 morderców skazano na 5 lat więzienia z zawieszaniem.

W ubiegłym roku sądy przysięgłych w Dallas w ogóle uniewiniły trzecią część osób oskarżonych o morderstwo.

Jeszcze dziś — jak stwierdza autor książki — mieszkańcy tego stanu bardzo chętnie uciekają się do lynchu... (według „Le Monde”).

Policja była uprzedzona że Oswald zostanie zabity Proces Ruby'ego odroczony

WASZYNGTON

Departament Sprawiedliwości USA ujawnił, że w nocy z 23 na 24 listopada FBI w Dallas zostało uprzedzone, iż Oswald zostanie zabity. Inspektor FBI Shanklin około godz. 3 w nocy otrzymał w tej sprawie anonimowy telefon. Uprzedził on niezwłocznie władze bezpieczeństwa w Waszyngtonie, jak również policję w Dallas, od której otrzymał zapewnienie, iż zostaną powzięte wszelkie środki ostrożności. W parę godzin później Shanklin rozmawiał osobiście z szefem policji w Dallas, który potwierdził te zapewnienia. Jak wiadomo, Oswald został zastrzelony w niedzielę 24 listopada w godzinach południowych.

Raport FBI w sprawie zabójstwa prezydenta Kennedy'ego zostanie przedłożony prezydentowi Johnsonowi w ciągu kilku dni, być może pod koniec bieżącego tygod-

nia albo na początku przyszłego.

NOWY JORK

Jak donoszą z Dallas, proces Ruby'ego został odroczony do 3 lutego 1964 r. Decyzję taką powziął sędzia stanowy Brown po konsultacjach przeprowadzonych z prokuratorem i obroną.

W Waszyngtonie, jak również w Dallas, od której otrzymał zapewnienie, iż zostaną powzięte wszelkie środki ostrożności. W parę godzin później Shanklin rozmawiał osobiście z szefem policji w Dallas, który potwierdził te zapewnienia.

W środę 4 bm. w południe przyjechał do Warszawy pięściarze NRF, którzy w piątek 6 bm. we Wrocławiu i w niedzielę 8 bm. w Warszawie rozegrają dwa międzypaństwowe spotkania z Polską. Łącznie przybyło 20 osób, w tym 3 dziennikarzy. Drugim gościem przybyłym w zapowiedzianym składzie, jedynie bez Woytyny, który zachorował. Jako rezerwowi przyjeżdżają: 7 bm. zawodnik wagi półśredniej — Schwarz. A oko skład NRF: Rehberger, Rascher, Budde, Schmidt, G. Dieter, H. Dieter, Hogh, Schulz, Morwinsky i Brandenburger. Kierownikiem jest Her-

★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★

Bokserzy NRF w Warszawie

W środę 4 bm. w południe przyjechał do Warszawy pięściarze NRF, którzy w piątek 6 bm. we Wrocławiu i w niedzielę 8 bm. w Warszawie rozegrają dwa międzypaństwowe spotkania z Polską. Łącznie przybyło 20 osób, w tym 3 dziennikarzy. Drugim gościem przybyłym w zapowiedzianym składzie, jedynie bez Woytyny, który zachorował. Jako rezerwowi przyjeżdżają: 7 bm. zawodnik wagi półśredniej — Schwarz. A oko skład NRF: Rehberger, Rascher, Budde, Schmidt, G. Dieter, H. Dieter, Hogh, Schulz, Morwinsky i Brandenburger. Kierownikiem jest Her-

mann Krauze, a sędziami Siegrid Hahan (ring) i Paul Osyza (punkty). „Bylibyśmy bardzo szczęśliwi, gdyby udało się nam uzyskać z silnym polskim zespołem wynik remisowy — powiedział dziennikarzom polskim na lotnisku Konstantin Kondrats, kapitan związku drużyny NRF. Uważam jednak, że to się nam nie uda i raczej przegramy 8:12. Ale i taki wynik będzie honorowym i zespołem, który należy do ścisłej czołówki amatorskiego boksu Europy”.

Rapid Welnowiec — Górnik Zabrze 2:0 (0:0)

W zaległym meczu piłkarskim o wejście do ćwierćfinałów Pucharu Polski, rozegranym pomiędzy drugoligowym Rapidem Welnowiec i jedenastką mistrza Polski, Górnikiem Zabrze doszło do wielkiej sensacji. Zwyciężył Rapid 2:0 (0:0). Bramki strzelił w 52 min. Strzelczyk i w 57 min. Olszówka. Widzów ok. 5 tys.

Totalizator Sportowy informuje:

P. P. Totalizator Sportowy zawiadamia, że w zakładach piłkarskich z dnia 30 XI 1963 r. stwierdzono: 2 row. z 12 traf. — wygrane po 54.340 zł; 20 row. z 11 traf. — wygr. po 3.747 zł; 273 row. z 10 traf. — wygr. po 398 zł.

W zakładach Toto-Lotek z dnia 1 XII 1963 r. stwierdzono: 121 row. z 5 traf. — wygr. po 24.058 zł; 7.682 row. z 4 traf. — wygr. po 378 zł; 160.578 row. z 3 traf. — wygr. po 24 zł. Z uwagi na okres reklamacyjny (7 i 11 dni) wysokość wygranych może ulec zmianie.

UCHWAŁA XIV PLENUM KC PZPR

W ciągu trzech lat realizacji obecnego planu 5-letniego osiągnięto dalszy wydatny postęp we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i kulturalnego w kraju. Rozwinęły się siły wytwórcze, wzrosła liczebność klasy robotniczej, zwiększyło się spożycie towarów i usług w mieście i na wsi, zbudowano wiele nowych mieszkań. Znaczące są osiągnięcia w dziedzinie oświaty, nauki i kultury oraz ochrony zdrowia.

Produkcja przemysłowa wzrosła o ok. 26 proc. Szczególnie szybko rozwinęły się przemysły maszynowy i chemiczny, w wyniku czego udział tych gałęzi, decydujących z punktu widzenia postępu technicznego, zwiększył się w całości produkcji przemysłowej z 26,2 proc. w 1960 r. do 31,7 proc. w 1963. Wydobycie węgla kamiennego osiągnęło 112,3 mln ton, produkcja energii elektrycznej — 37,3 mld kWh, produkcja stali — prawie 8 mln ton.

Przemysł socjalistyczny wzbogacił się o wiele nowych zakładów o podstawowym znaczeniu dla dalszego rozwoju gospodarki narodowej. W latach 1961 — 1963 uruchomiono w przemyśle kluczowym 40 nowych zakładów oraz ok. 300 nowych oddziałów produkcyjnych w czynnych już uprzednio zakładach.

Sredni poziom produkcji rolniczej w latach 1960—1963 był o 13,5 proc. wyższy od osiągniętego w ciągu poprzednich 4 lat. Postępuje intensyfikacja rolnictwa w rezultacie stosowania w znacznie szerszej skali nowoczesnych środków produkcji.

Liczba zbudowanych za 3 lata izb mieszkalnych typu miejskiego przekracza 1 mln, tj. ponad 340 tys. mieszkań. Liczba zbudowanych szkół wyniosła 1880, w tym 800 szkół ze składką społeczną w ramach akcji uczenia Tysiąclecia Państwa Polskiego. Liczba uczącej się młodzieży w szkołach podstawowych i ogólnokształcących zwiększyła się o 542 tys., tj. o 10 proc., w szkołach zawodowych — o 619 tys., tj. o 80 proc., w szkołach zaś wyższych — o 34 tys., tj. o 21 proc.

Liczba łóżek szpitalnych zwiększyła się o 13,7 tys. czyli o ponad 10 proc. Osiągnięto również wyraźny postęp we wszystkich innych dziedzinach i gałęziach gospodarki narodowej.

Komitet Centralny stwierdza jednak, że realizacja planu 5-letniego odbiega w wielu punktach od pierwotnych założeń.

Uchwała stwierdza, iż ujemny wpływ na rozwój naszej gospodarki wywarły: — poważny spadek produkcji rolniczej w r. 1962, którego skutki w postaci obniżenia produkcji hodowlanej i spadku produkcji przemysłu spożywczego odczuwane są do chwili obecnej, — surowa zima na przełomie lat 1962/63, która spowodowała poważne zaburzenia w transporcie, zahamowała produkcję budowlaną, doprowadziła do okresowego wyłączenia z ruchu szeregu zakładów przemysłowych i przyniosła straty w rolnictwie, — trudności w handlu zagranicznym.

W wyniku tych czynników nastąpiło zwolnienie tempa rozwoju produkcji, zwłaszcza w przemyśle rolno-spożywczym, lekkim, w niektórych gałęziach przemysłu maszynowego i chemicznego oraz zmniejszenie tempa wzrostu dochodu narodowego.

Ujemny wpływ na sytuację gospodarczą miały także niedociągnięcia w polityce gospodarczej, a zwłaszcza w planowaniu i bieżącej działalności wielu ogniw gospodarczych. Należy tu przede wszystkim wskazać na takie czynniki, jak:

● przyjęcie w planie 5-letnim nie w pełni realnych założeń w dziedzinie zabezpieczenia bazy paszowej dla planowanego wzrostu produkcji zwierzęcej,

● zbyt wielkie rozmiary inwestycji w stosunku do zmniejszonych możliwości gospodarki narodowej,

● ponadplanowy i w znacznej mierze żywiołowy przyrost zapasów w przemyśle,

● nadmierne zwiększenie zatrudnienia w gospodarce uspołecznionej oraz rozluźnienie dyscypliny finansowej, co doprowadziło m. in. do nadmiernego wzrostu siły nabywczej,

● niedostateczny postęp techniczny i organizacyjny oraz niewykonanie zadań w zakresie obniżki kosztów materiałowych.

Zarysowały się napięcia, które hamują proporcjonalny rozwój naszej gospodarki. Znalazło to wyraz przede wszystkim na odcinku handlu zagranicznego, zwłaszcza w trudnościach płatniczego zrównoważenia obrotów z krajami kapitalistycznymi, w perturbacjach procesów inwestycyjnych, niedostatecznym zaopatrzeniu rynku, w słabym tempie wzrostu płac realnych.

Wytworzona sytuacja gospodarcza dyktuje potrzebę dokonania korekty planu 5-letniego, pewnego przesunięcia sił i środków w gospodarce narodowej dla zapewnienia bardziej prawidłowego jej rozwoju.

Konieczne jest również podjęcie szeregu kroków, zmierzających do usunięcia niedociągnięć w dotychczasowej polityce gospodarczej i opanowania niepożądanych tendencji.

Uchwała wskazuje, iż główne zadania — to:

● wzmocnienie wysiłków dla przyśpieszenia rozwoju rolnictwa i przemysłu z nim współpracującego,

● pełne wykorzystanie możliwości wytwórczych w dziedzinie surowców, paliw, energii i półfabrykatów niezbędnych dla przemysłów przetwórczych,

● dokonanie istotnej poprawy na odcinku kosztów wytwarzania i inwestowania oraz doprowadzenie do minimum zapasów zbędnych i nadmiernych.

W dziedzinie produkcji przemysłowej

1. Przyjąć w założeniach NPG na r. 1964 ogólny wzrost produkcji przemysłowej w granicach 6—7 proc., w tym wzrost produkcji w grupie „A” o ok. 7 proc. i w grupie „B” o powyżej 5 proc.

2. Uznać jako ważne zadanie w roku przyszłym dalszy rozwój bazy paliwowo-energetycznej i szybszy wzrost wydobycia węgla. Należy zwrócić szczególną uwagę na wykonanie rozszerzonego programu prac geologiczno-poszukiwawczych w zakresie ropy i gazu. Poprawa w bilansie paliwowo-energetycznym zależy w dużej mierze od oszczędnej i racjonalnej gospodarki paliwami i energią. Zaleca się wszystkim przedsiębiorstwom udoskonalić programy oszczędnego użytkowania paliw i energii oraz skrupulatnie je realizować.

3. Niższy od ustaleń planu 5-letniego poziom produkcji stali, a zwłaszcza wyrobów walcowanych spowoduje utrzymanie się napiętej sytuacji w zaopatrzeniu przemysłu w materiały hutnicze. W

tych warunkach konieczne jest wykonanie w pełni zadań w hutnictwie. Konieczne jest też w całej gospodarce narodowej wzmocnienie wysiłków w kierunku oszczędnego użytkowania wyrobów hutniczych.

4. Wzrost produkcji przetwórczej myśli maszynowej i elektrotechnicznej powinien być dostosowany do rosnących potrzeb eksportu, do rzeczywistych potrzeb rynkowych i inwestycyjnych.

Zaleca się zwrócenie szczególnej uwagi w tym przemyśle na unowocześnienie wytwarzanych wyrobów.

5. Uznać za wskazane utrzymanie w przemyśle chemicznym wysokiej dynamiki wzrostu produkcji (zwłaszcza nawozów sztucznych).

6. W przemyśle lekkim powinien nastąpić wzrost produkcji w porównaniu z r. 1963. Szczególnie znaczenie ma dostosowanie asortymentu produkcji do potrzeb rynku i eksportu, podniesienie jej jakości oraz zwiększenie oszczędności w zużyciu surowców.

W dziedzinie rolnictwa

1. Wzmocnić wysiłki nad zwiększeniem produkcji pasz w rolnictwie i upowszechnić metody racjonalnego żywienia zwierząt. Konieczne jest szybkie powiększenie produkcji pasz przemysłowych i spopularyzowanie żywienia zwierząt z zastosowaniem mieszanek pasz treściwych. Należy dążyć do ograniczenia spasaniasa zbóż, ułatwiając rolnikom wymianę ich na mieszanki paszowe. Szerzej udostępniać w ramach kontraktacji nabycie mieszanek mało-

rolnym gospodarstwom, które mogłyby rozszerzyć tucz trzody, ale nie mają dostatecznych zasobów zbóż. Konieczne jest stworzenie stałej rezerwy pasz treściwych.

2. Powszechnie wprowadzać zasady agrominimum i wykorzystywać ten czynnik dla podnoszenia kultury rolnej.

3. Zapewnić osiągnięcie zaplanowanego tempa w chemizacji rolnictwa.

4. Rozwijając mechanizację w gospodarce chłopskiej na zasadzie koncentracji sprzętu w oparciu o rozbudowę zaplecza remontowego, zapewnić polepszenie eksploatacji parku maszynowego kółek rolniczych i umocnienie ich gospodarki finansowej.

5. Poleczyć zaopatrzenie rolnictwa w materiały budowlane i przyspieszyć uprzedmiotowienie budownictwa na wsi.

6. Zapewnić dalszy rozwój produkcji PGR i podniesienie poziomu ich gospodarności, zwracając szczególną uwagę na racjonalne rozmieszczenie nakładów inwestycyjnych.

7. Usprawnić działalność i polepszyć wyposażenie przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

8. Rozszerzyć i usprawnić system zawodowego szkolenia chłopów i robotników rolnych.

9. Zwiększyć tempo wzrostu produkcji przedmiotów spożycia, zwłaszcza w zakresie poszukiwanych na rynku artykułów przemysłowych,

● zapewnienie szybkiego wzrostu produkcji eksportowej i dalsze zmiany jej struktury na rzecz wzrostu eksportu maszyn, urządzeń oraz innych wyrobów przemysłowych.

Realizacji tych zadań powinno towarzyszyć:

● zmniejszenie tempa wzrostu inwestycji,

● zwolnienie tempa wzrostu niektórych dziedzin spożycia zbiorowego.

● zabezpieczenie równowagi między wzrostem masy towarów i usług a wzrostem siły nabywczej ludności.

Niezbędne jest dalsze usprawnienie metod planowania i zarządzania, polepszanie koordynacji w układzie regionalnym i branżowym, wzmocnienie odpowiedzialności we wszystkich ogniwach gospodarki i skuteczniejsze oddziaływanie organów rządowych na działalność zjednoczeń i przedsiębiorstw oraz terenowych organów władzy.

Uchwała podkreśla, iż zachodzi potrzeba udoskonalenia metodologii i instrumentów planowania zarówno na szczeblu centralnym, jak i w przedsiębiorstwach. Dotyczy to m. in. wdrażania nowych, skuteczniejszych mierników produkcji.

Należy dostosować rozmiary inwestycji do możliwości gospodarki narodowej, trzeba udoskonalić metody planowania inwestycji i więcej uwagi poświęcić analizie ich efektywności.

Wymaga usprawnienia trybu planowania i przekazywania zadań tak, aby co najmniej na 1 miesiąc przed rozpoczęciem okresu planowego znajdowały się one w przedsiębiorstwach.

Ważnym instrumentem polityki gospodarczej powinien być system celowo tworzonych rezerw.

W zakresie zadań gospodarczych na rok 1964 Komitet Centralny zaleca:

1. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

2. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

3. Znaczej poprawy wymaga bilansowanie zadań inwestycyjnych ze zdolnościami przedsiębiorstw budowlanych nie tylko w przekroju ogólnokrajowym, ale także w terytorialnym i branżowym. Należy również lepiej bilansować program inwestycyjny z produkcją i importem maszyn i urządzeń.

4. Należy wprowadzić zasadę, że uruchamianie środków na realizację nowych inwestycji może nastąpić jedynie pod warunkiem ponownego sprawdzenia ich efektywności, stanu przygotowania oraz zaleźności przyszłej produkcji od importu surowców i materiałów.

5. Jednym z podstawowych zadań inwestorów, biur projektowych i przedsiębiorstw budowlanych jest obniżka kosztów inwestycji. Zadanie to odnosi się do wszystkich rodzajów inwestycji i wszystkich etapów procesu inwestycyjnego.

Konieczne jest wydatne obniżenie ilości stosowanych indywidualnych rozwiązań projektowych w budownictwie ogólnym, w szczególności mieszkaniowym oraz znacznie szersze stypizowanie rozwiązań technologicznych, projektów budynków i elementów w inwestycjach przemysłowych.

6. W budownictwie mieszkaniowym istnieją dalsze możliwości obniżki kosztów. Doświadczenia prowadzone od dłuższego czasu w różnych ośrodkach nad oszczędnymi metodami budownictwa powinny być uogólnione, celem rozszerzenia ich stosowania na terenie całego kraju. Wprowadzić należy w odpowiednio ustalonej proporcji zróżnicowany standard wyposażenia mieszkań.

7. Dla masowego budownictwa mieszkaniowego powinno się wydatnie obniżyć ilość stosowanych rozwiązań projektowych. Należy opracować program budownictwa na terenach niezabudowanych.

8. Należy wykorzystać zmniejszenie planu inwestycyjnego dla uporządkowania wewnętrznej sytuacji organizacyjnej w wykonawstwie budowlanym. Należy wzmocnić kadry w służbach inwestycyjnych oraz ściślej egzekwować odpowiedzialność uczestników procesu inwestycyjnego za ich działalność.

W dziedzinie inwestycji

1. Komitet Centralny uważa za konieczne zmniejszenie w latach 1964—1965 nakładów inwestycyjnych w gospodarce o ok. 17 mld zł (w cenach 1963 r.) w stosunku do ustaleń planu 5-letniego na te lata.

2. Należy skoncentrować środki głównie na inwestycjach kontynuowanych, w celu szybkiego oddania ich do użytku. Należy utrzymać zwiększone uprzednio nakłady na inwestycje w rolnictwie oraz związane bezpośrednio z potrzebami rolnictwa. Powinno się też zabezpieczyć środki na rozwój produkcji eksportowej oraz produkcji antyimportowej.

Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

3. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

4. Znaczej poprawy wymaga bilansowanie zadań inwestycyjnych ze zdolnościami przedsiębiorstw budowlanych nie tylko w przekroju ogólnokrajowym, ale także w terytorialnym i branżowym. Należy również lepiej bilansować program inwestycyjny z produkcją i importem maszyn i urządzeń.

5. Należy wprowadzić zasadę, że uruchamianie środków na realizację nowych inwestycji może nastąpić jedynie pod warunkiem ponownego sprawdzenia ich efektywności, stanu przygotowania oraz zaleźności przyszłej produkcji od importu surowców i materiałów.

6. Jednym z podstawowych zadań inwestorów, biur projektowych i przedsiębiorstw budowlanych jest obniżka kosztów inwestycji. Zadanie to odnosi się do wszystkich rodzajów inwestycji i wszystkich etapów procesu inwestycyjnego.

Konieczne jest wydatne obniżenie ilości stosowanych indywidualnych rozwiązań projektowych w budownictwie ogólnym, w szczególności mieszkaniowym oraz znacznie szersze stypizowanie rozwiązań technologicznych, projektów budynków i elementów w inwestycjach przemysłowych.

7. Dla masowego budownictwa mieszkaniowego powinno się wydatnie obniżyć ilość stosowanych rozwiązań projektowych. Należy opracować program budownictwa na terenach niezabudowanych.

8. Należy wykorzystać zmniejszenie planu inwestycyjnego dla uporządkowania wewnętrznej sytuacji organizacyjnej w wykonawstwie budowlanym. Należy wzmocnić kadry w służbach inwestycyjnych oraz ściślej egzekwować odpowiedzialność uczestników procesu inwestycyjnego za ich działalność.

9. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

10. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

11. Znaczej poprawy wymaga bilansowanie zadań inwestycyjnych ze zdolnościami przedsiębiorstw budowlanych nie tylko w przekroju ogólnokrajowym, ale także w terytorialnym i branżowym. Należy również lepiej bilansować program inwestycyjny z produkcją i importem maszyn i urządzeń.

12. Należy wprowadzić zasadę, że uruchamianie środków na realizację nowych inwestycji może nastąpić jedynie pod warunkiem ponownego sprawdzenia ich efektywności, stanu przygotowania oraz zaleźności przyszłej produkcji od importu surowców i materiałów.

13. Jednym z podstawowych zadań inwestorów, biur projektowych i przedsiębiorstw budowlanych jest obniżka kosztów inwestycji. Zadanie to odnosi się do wszystkich rodzajów inwestycji i wszystkich etapów procesu inwestycyjnego.

Konieczne jest wydatne obniżenie ilości stosowanych indywidualnych rozwiązań projektowych w budownictwie ogólnym, w szczególności mieszkaniowym oraz znacznie szersze stypizowanie rozwiązań technologicznych, projektów budynków i elementów w inwestycjach przemysłowych.

14. Usprawnić działalność i polepszyć wyposażenie przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

15. Rozszerzyć i usprawnić system zawodowego szkolenia chłopów i robotników rolnych.

16. Zapewnić dalszy rozwój produkcji PGR i podniesienie poziomu ich gospodarności, zwracając szczególną uwagę na racjonalne rozmieszczenie nakładów inwestycyjnych.

17. Usprawnić działalność i polepszyć wyposażenie przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

18. Rozszerzyć i usprawnić system zawodowego szkolenia chłopów i robotników rolnych.

19. Zwiększyć tempo wzrostu produkcji przedmiotów spożycia, zwłaszcza w zakresie poszukiwanych na rynku artykułów przemysłowych,

● zapewnienie szybkiego wzrostu produkcji eksportowej i dalsze zmiany jej struktury na rzecz wzrostu eksportu maszyn, urządzeń oraz innych wyrobów przemysłowych.

Realizacji tych zadań powinno towarzyszyć:

● zmniejszenie tempa wzrostu inwestycji,

● zwolnienie tempa wzrostu niektórych dziedzin spożycia zbiorowego.

● zabezpieczenie równowagi między wzrostem masy towarów i usług a wzrostem siły nabywczej ludności.

Niezbędne jest dalsze usprawnienie metod planowania i zarządzania, polepszanie koordynacji w układzie regionalnym i branżowym, wzmocnienie odpowiedzialności we wszystkich ogniwach gospodarki i skuteczniejsze oddziaływanie organów rządowych na działalność zjednoczeń i przedsiębiorstw oraz terenowych organów władzy.

Uchwała podkreśla, iż zachodzi potrzeba udoskonalenia metodologii i instrumentów planowania zarówno na szczeblu centralnym, jak i w przedsiębiorstwach. Dotyczy to m. in. wdrażania nowych, skuteczniejszych mierników produkcji.

Należy dostosować rozmiary inwestycji do możliwości gospodarki narodowej, trzeba udoskonalić metody planowania inwestycji i więcej uwagi poświęcić analizie ich efektywności.

Wymaga usprawnienia trybu planowania i przekazywania zadań tak, aby co najmniej na 1 miesiąc przed rozpoczęciem okresu planowego znajdowały się one w przedsiębiorstwach.

Ważnym instrumentem polityki gospodarczej powinien być system celowo tworzonych rezerw.

W zakresie zadań gospodarczych na rok 1964 Komitet Centralny zaleca:

1. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

2. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

3. Znaczej poprawy wymaga bilansowanie zadań inwestycyjnych ze zdolnościami przedsiębiorstw budowlanych nie tylko w przekroju ogólnokrajowym, ale także w terytorialnym i branżowym. Należy również lepiej bilansować program inwestycyjny z produkcją i importem maszyn i urządzeń.

4. Należy wprowadzić zasadę, że uruchamianie środków na realizację nowych inwestycji może nastąpić jedynie pod warunkiem ponownego sprawdzenia ich efektywności, stanu przygotowania oraz zaleźności przyszłej produkcji od importu surowców i materiałów.

5. Jednym z podstawowych zadań inwestorów, biur projektowych i przedsiębiorstw budowlanych jest obniżka kosztów inwestycji. Zadanie to odnosi się do wszystkich rodzajów inwestycji i wszystkich etapów procesu inwestycyjnego.

Konieczne jest wydatne obniżenie ilości stosowanych indywidualnych rozwiązań projektowych w budownictwie ogólnym, w szczególności mieszkaniowym oraz znacznie szersze stypizowanie rozwiązań technologicznych, projektów budynków i elementów w inwestycjach przemysłowych.

6. W budownictwie mieszkaniowym istnieją dalsze możliwości obniżki kosztów. Doświadczenia prowadzone od dłuższego czasu w różnych ośrodkach nad oszczędnymi metodami budownictwa powinny być uogólnione, celem rozszerzenia ich stosowania na terenie całego kraju. Wprowadzić należy w odpowiednio ustalonej proporcji zróżnicowany standard wyposażenia mieszkań.

7. Dla masowego budownictwa mieszkaniowego powinno się wydatnie obniżyć ilość stosowanych rozwiązań projektowych. Należy opracować program budownictwa na terenach niezabudowanych.

8. Należy wykorzystać zmniejszenie planu inwestycyjnego dla uporządkowania wewnętrznej sytuacji organizacyjnej w wykonawstwie budowlanym. Należy wzmocnić kadry w służbach inwestycyjnych oraz ściślej egzekwować odpowiedzialność uczestników procesu inwestycyjnego za ich działalność.

9. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

10. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

11. Zapewnić dalszy rozwój produkcji PGR i podniesienie poziomu ich gospodarności, zwracając szczególną uwagę na racjonalne rozmieszczenie nakładów inwestycyjnych.

12. Usprawnić działalność i polepszyć wyposażenie przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

13. Rozszerzyć i usprawnić system zawodowego szkolenia chłopów i robotników rolnych.

14. Zapewnić dalszy rozwój produkcji PGR i podniesienie poziomu ich gospodarności, zwracając szczególną uwagę na racjonalne rozmieszczenie nakładów inwestycyjnych.

15. Usprawnić działalność i polepszyć wyposażenie przedsiębiorstw obsługujących rolnictwo.

16. Rozszerzyć i usprawnić system zawodowego szkolenia chłopów i robotników rolnych.

17. Zwiększyć tempo wzrostu produkcji przedmiotów spożycia, zwłaszcza w zakresie poszukiwanych na rynku artykułów przemysłowych,

● zapewnienie szybkiego wzrostu produkcji eksportowej i dalsze zmiany jej struktury na rzecz wzrostu eksportu maszyn, urządzeń oraz innych wyrobów przemysłowych.

Realizacji tych zadań powinno towarzyszyć:

● zmniejszenie tempa wzrostu inwestycji,

● zwolnienie tempa wzrostu niektórych dziedzin spożycia zbiorowego.

● zabezpieczenie równowagi między wzrostem masy towarów i usług a wzrostem siły nabywczej ludności.

Niezbędne jest dalsze usprawnienie metod planowania i zarządzania, polepszanie koordynacji w układzie regionalnym i branżowym, wzmocnienie odpowiedzialności we wszystkich ogniwach gospodarki i skuteczniejsze oddziaływanie organów rządowych na działalność zjednoczeń i przedsiębiorstw oraz terenowych organów władzy.

Uchwała podkreśla, iż zachodzi potrzeba udoskonalenia metodologii i instrumentów planowania zarówno na szczeblu centralnym, jak i w przedsiębiorstwach. Dotyczy to m. in. wdrażania nowych, skuteczniejszych mierników produkcji.

Należy dostosować rozmiary inwestycji do możliwości gospodarki narodowej, trzeba udoskonalić metody planowania inwestycji i więcej uwagi poświęcić analizie ich efektywności.

Wymaga usprawnienia trybu planowania i przekazywania zadań tak, aby co najmniej na 1 miesiąc przed rozpoczęciem okresu planowego znajdowały się one w przedsiębiorstwach.

Ważnym instrumentem polityki gospodarczej powinien być system celowo tworzonych rezerw.

W zakresie zadań gospodarczych na rok 1964 Komitet Centralny zaleca:

1. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

2. Istnieje potrzeba znacznej poprawy w metodach planowania, przygotowania, terminowości realizacji i w obniżce kosztów inwestycji. Rozpoczęte prace nad ustalaniem rezerw zdolności produktorynych w istniejących zakładach przemysłowych, należy zakończyć w r. 1964.

3. Znaczej poprawy wymaga bilansowanie zadań inwestycyjnych ze zdolnościami przedsiębiorstw budowlanych nie tylko w przekroju ogólnokrajowym, ale także w terytorialnym i branżowym. Należy również lepiej bilansować program inwestycyjny z produkcją i importem maszyn i urządzeń.

4. Należy wprowadzić zasadę, że uruchamianie środków na realizację nowych inwestycji może nastąpić jedynie pod warunkiem ponownego sprawdzenia ich efektywności, stanu przygotowania oraz zaleźności przyszłej produkcji od importu surowców i materiałów.

5. Jednym z podstawowych zadań inwestorów, biur projektowych i przedsiębiorstw budowlanych jest obniżka kosztów inwestycji. Zadanie to odnosi się do wszystkich rodzajów inwestycji i wszystkich etapów procesu inwestycyjnego.

Konieczne jest wydatne obniżenie ilości stosowanych indywidualnych rozwiązań projektowych w budownictwie ogólnym, w szczególności mieszkaniowym oraz znacznie szersze stypizowanie rozwiązań technologicznych, projektów budynków i elementów w inwestycjach przemysłowych.

6. W budownictwie mieszkaniowym istnieją dalsze możliwości obniżki kosztów. Doświadczenia prowadzone od dłuższego czasu w różnych ośrodkach nad oszczędnymi metodami budownictwa powinny być uogólnione, celem rozszerzenia ich stosowania na terenie całego kraju. Wprowadzić należy w odpowiednio ustalonej proporcji zróżnicowany standard wyposażenia mieszkań.

7. Dla masowego budownictwa mieszkaniowego powinno się wydatnie obniżyć ilość stosowanych rozwiązań projektowych. Należy opracować program budownictwa na terenach niezabudowanych.

8. Należy wykorzystać zmniejszenie planu inwestycyjnego dla uporządkowania wewnętrznej sytuacji organizacyjnej w wykonawstwie budowlanym. Należy wzmocnić kadry w służbach inwestycyjnych oraz ściślej egzekwować odpowiedzialność uczestników procesu inwestycyjnego za ich działalność.

9. Istnieje potrzeba przejściowego ograniczenia przede wszystkim inwestycji nieproduktorynych, inwestycji w obrocie towarowym, a także części inwestycji w niektórych gałęziach przemysłu przetwórczego. Redukcji muszą ulec również inwestycje realizowane ze środków własnych przedsiębiorstw.

Uchwała XIV Plenum KC PZPR

(Ciąg dalszy ze str. 3)

Ekonomicznej. Ulepszać należy poziom bieżącej informacji gospodarczej w prasie, radiu, telewizji, żywić jej formy. Przy popularyzacji produkcyjnych osiągnięć zakładów więcej uwagi i miejsca poświęcić trzeba ludziom, którzy swą świadomą pracą zdecydowali o tych wynikach. Określając zadania instancji i organizacji partyjnych w zakresie rolnictwa, uchwała podkreśla, iż należy wzmocnić prace polityczne w kierunku: wdrażania w każdej wsi i każdym gospodarstwie chłopskim programu agrominimum; rozwijania szeroko wymiany ziób na mieszanki paszowe; wykorzystania rezerwy produkcyjnych tkwiących jeszcze w gospodarstwach chłopskich (główna uwaga powinna być skupiona na zwiększaniu bazy paszowej); należytego przygotowania warunków dla właściwej koncentracji sprzętu technicznego w kółkach rolniczych oraz budowy filii POM.

Do realizacji tych zadań wciągnąć należy w szerokim zakresie młodzież, zrzeszoną w kółkach ZMW, udzielając jej wszechstronnej pomocy i opieki.

Instancje i organizacje par-

tyjne powinny czuwać nad właściwym wykorzystaniem środków inwestycyjnych w rolnictwie. Komitety d/s rolnictwa udziela niezbędnej pomocy dyrekcjom i przedsiębiorstwom budownictwa rolnego w realizacji programu inwestycyjnego w rolnictwie. Plenum zobowiązuje instancje i organizacje partyjne do czuwania nad właściwym rozmieszczeniem kadr specjalistów rolnych oraz do stwarzania im sprzyjających warunków dla rozwoju inicjatyw w pracy.

Komitet Centralny — czytamy w zakończeniu uchwały — wyraża głębokie przekonanie, że zadania, które wysuwamy obecnie w celu dalszego usprawnienia gospodarki narodowej, chociaż trudne i skomplikowane, przy pełnym zaangażowaniu sił całej partii i w ścisłej więzi ze wszystkimi robotnikami, chłopstwem i inteligencją pracującą zostaną w pełni wykonane, co zapewni naszej gospodarce niezbędne warunki dalszego, szybszego, wszechstronnego rozwoju, jako podstawy dalszych sukcesów w budowie socjalizmu w naszym kraju.

(Tekst uchwały podaliśmy w skrócie)

„ZAM — 3” i „ZAM — 41” — nowe mózgi matematyczne na tranzystorach

W Instytucie maszyn matematycznych PAN w Warszawie dobiegają końca prace nad uruchomieniem modelu uniwersalnej maszyny cyfrowej, opartej na technice półprzewodnikowej — przeznaczonej głównie do automatyzacji prac administracyjnych.

„ZAM-3” stanowi model przejściowy do bardziej udoskonalonej maszyny „ZAM-41”, która jest obecnie opracowywana w instytucie.

Nowy mózg może wykonywać (przy stałym prędkości) — 50.000 operacji organizacyjnych na sekundę, 30.000 dodawań lub odejmowań, 9.000 mnożeń, 6.000 dzieleni. W maszynie można jednocześnie wykonywać, bez wzajemnych zakłóceń, kilka programów.

Sprawne działanie mózgu gwarantuje oparcie się wyłącznie na elementach półprzewodnikowych. Specjalny program zapisany w maszynie pozwala na ciągłą skuteczną kontrolę techniczną jej sprawności. W przypadku, gdy układy kontrolne stwierdzają złe funkcjonowanie maszyny — natychmiast jest wskazywany uszkodzony zespół.

(BN-T PAP)

JEDEN z sądów wydał wyrok ze wszech miar zastanawiający. Oskarżonym był szef niewielkiego przedsiębiorstwa produkcyjnego, bodaj spółdzielczego, którego prokuratura zarzucała, że przywłaszczył sobie tysiąc kilkaset złotych z kasy przedsiębiorstwa, w sposób oszukawczy rozliczając delegację służbową. Jeździł mianowicie samochodem służbowym, a inkasował pieniądze za przejazd pociągiem. Przewód sądowy potwierdził ten fakt w sposób nie budzący wątpliwości. A jednak sąd wydał wyrok uniewinniający, przychylając się do argumentów obro-

ny. Oskarżony zdołał przed sądem udowodnić, że pieniądze te obrócił nie na cele prywatne, ale publiczne. A więc nie ukradł ich — tylko rozdysponował niezgodnie z obowiązującymi przepisami finansowymi. Szef przedsiębiorstwa jeździł, aby załatwić kierowanej przez siebie wytwórni dostawy surowców oraz zbyt gotowych towarów. Musiał w trakcie tych wycieczek rozmawiać z wieloma ludźmi, od których woli i decyzji zależała pomyślność produkcyjna kierowanego przezeń przedsiębiorstwa. Łapówek nie dawał. Natomiast wiedział, jaka jest moc twórczości towarzyskiej piaszczyn takich rozmów. Stawiał więc kawę lub zapraszał na obiad. Metodę tę określał jako mało kosztowną a skuteczną. Proporcja pomiędzy wydatkami a ich pomyślnymi skutkami wskazuje na to, że nieprawnie wydawanych pieniędzy nie marnotrawił. W uzasadnieniu wyroku uniewinniającego sąd wspominał o tym, że gdyby oskarżony nie potrafił uczynić wszystkiego dla intensyfikacji produkcji, zaniedbał powierzoną mu placówkę, nie wykonał planów — działałby o wiele bardziej szkodliwie ze społecznego punktu widzenia, a przecież bezkarnie.

Prokurator od tego wyroku wniósł rewizję do Sądu Wojewódzkiego. Rozprawa rewizyjna jeszcze się nie odbyła, lecz wolno przypuszczać, że ów uniewinniający wyrok zostanie uchylony i bohater tej historii będzie ukarany, inna rzecz, że chyba niezbyt surowo. Ale przecież nie o rozmiar represji tu chodzi, lecz o sam fakt uznania niewinności lub winy.

Nie czytałam wniosku rewizyjnego. Pragnę jednak napisać kilkadziesiąt zdań przeciwko uniewinnieniu tego szefa przedsiębiorstwa. Z małym wszelako zastrzeżeniem — nie występuję przeciwko podejmowaniu kawy w stosunkach służbowych. Jak wiadomo, proceder ten jest nie tylko dopuszczalny, ale niejako odgórnie zaplanowany na podobne okazje i zabezpieczony w tzw. fundusze reprezentacyjne. Powróćmy jednak do sprawy.

Na pierwszy rzut oka wydaje się, że zachodził w niej konflikt pomiędzy suchym, formalnym przepisem finansowym i dobrem społecznym. To jednak pozór. W gruncie rzeczy był to konflikt pomiędzy dwoma odrębnymi dobrami społecznymi. Uniewinniony prowadził działalność szkodliwą, mimo że wydawało mu się, iż pożyteczną. Oto argumenty.

1) Bohater tego procesu fundował kawę i obiady, aby zdobyć surowce i inne dobra potrzebne mu do produkcji. Gdyby instytucje zaopatrujące jego zakład pracy dysponowały dostatkami potrzebnych mu materiałów produkcyjnych, zapewne nie musiałby ani stawić obiadów, ani w ogóle fatygować się do szafarzy i tych dóbr, tylko otrzymywałby bez kwestii wszystko, czego mu było potrzebne (boć na szkodliwą złośliwość nie reagowałby fundami, tylko awanturą). Zapewne starał się on o dobra reglamentowane. Czyli, co wydobywał za pomocą obiadków — tego nie dostawali inni. Łał więc politykę zaopatrzeniową. Wykonywał plany, ale ktoś inny miał ze sprostaniem im kłopoty. Nie jest przecież rzeczą dobrą jeśli politykę zaopatrzeniową regulują czyjeś talenty towarzyskie i fundy, a nie ekonomiczny rachunek.

Odpowie ktoś, że ów szef przedsiębiorstwa miał obowiązek zabiegać o dobro sobie powierzonej placówki, a nie o interesy innych wytwórni. To prawda, ale prawo i inne przepisy niższej rangi ustalają reguły gry, których nie wol-

no przekraczać. Wydawane są bowiem z myślą o gospodarce jako całości, będącej dobrem nadrzędnym nad interesy konkretnych komórek wytwórczych.

2. Nasz bohater — wydawał 20 zł i na tym państwo zarabiał założony milion złotych. Wydaje się — świetny interes. Gdzież jednak jest granica w podobnym sposobie zapewniania zysków socjalistycznemu przedsiębiorstwu? A funda za tysiąc złotych się oplaca? A czemuż nie wręczyć kilkutyśięczonej łapówki, jeśli czyjeś poparcie dla jakiegoś produkcyjnego zamysłu może dać wielomilionowe zyski? Wystarczy raz przystać na prawomocność transakcji, w których urzędniczą przychylności można kupować, a korupcja stanie się instrumentem gospodarowania.

3. Wszelkie podkupywanie urzędników, mających w dyspozycji jakieś dobra, lub prawo decydowania o czymś — podkupywanie czy to w formie symbolicznej, czy nie symbolicznej — współtworzy złe obyczaje, buduje ów klimat uzależniania decyzji od kształtu stosunków towarzyskich, drobnych świadczeń fundatorów, wymiany przysług czy wręcz łapówek.

4. Podszdny we wspomnianym na wstępie procesie stawił kawy i obiady. Jego kolega z innej instytucji, poznawszy system ten, będzie przeliczytował naszego bohatera umiarkowanego w dawaniu. Obiad przeliczytuje bankiet, wódkę — koniak, poczęstunek — gotówka, gotówkę — większa gotówka. Wystarczy złamać zasadę, że jakieś decyzje gospodarce podejmowane są w oparciu o merytoryczne uznanie kolejności potrzeb i udziału przydziałów wedle sympatii, poczęstunków itp., a działaczą zacząć prawa konkurencji.

Oto dlaczego właśnie oskarżyciel w tej szczególnej sprawie bronił porządku publicznego i interesu społecznego.

Nie o sam wyrok mi jednak chodzi, ani też nie o przedstawienie dramatu dobrych intencji sądownego szefa przedsiębiorstwa. Kierowało mną przekonanie, że są w błędzie ci, którzy uważają, iż pewnego typu głośność w traktowaniu zasad prawnych regulujących gospodarowanie leży w interesie społecznym.

A. BARSKA

Wystawa polskiej plastyki telewizyjnej otwarta w dniu 19 XI w gmachu Filharmonii Narodowej w Warszawie jest ciekawym przeglądem tych form plastycznych, które wynikają z techniki obrazu telewizyjnego.

Na zdjęciu: Fragment wystawy.

CAF-fot.

Dąbrowiecki

LaMIGŁÓwka dla WARIATÓW PATRICK QUENTIN TYTUŁ ORYGINAŁU PUZZLE FOR FOOLS

— 81 —

Podniosłem oczy i zobaczyłem, że John Clarke wyciera sobie nos tak gwałtownie, jak to robią zwykłe ludzie, starający się ukryć wybuch wesołości w nieodpowiednim miejscu. Jeszcze raz rozległ się, teraz już wyraźniej, jego śmiech. Clarke rzucił w stronę kapitana Greena usprawiedliwiające się spojrzenie i szybko wypadł z pokoju.

Moje zakłopotanie przerodziło się teraz w uczucie kompletnej kłębki. Mój jedyny aliant, jaki mi jeszcze pozostał — zdezerterował!

— Zdaje się, że to ja go tak rozbawiłam — powiedziała łagodnie siostra Brush.

Zapadło znouu kłopotliwe milczenie, które przernwał kapitan zwracając się do doktora Lenza.

— Czy to prawda, co ona powiedziała?

W oczach dyrektora mignął chochlik wesołości.

— Jak najbardziej. Sam byłem obecny na ślubie i miałem ten wielki zaszczyt zastąpić miss Brush ojca.

— Dlaczego wobec tego, podaje się u licha za „miss” Brush?

— Robi to na moją prośbę, kapitanie. To takie czyste psychologiczne pociąganie. Osoba siostry Brush wywiera niezwykle korzystny leczniczy wpływ na pacjentów. Doszliśmy wszyscy do przekonania, że ten wpływ znacznie by zmalał, gdyby wiedziano, że jest mężatką...

Dyrektor uśmiechnął się błogo do swojej pielęgniarki.

— Każdy mężczyzna, poznawszy siostrę Brush, byłby usprawiedliwiony, gdyby popelniał bigamię — mówił dalej dok-

tor Lenz. — Ale mam wrażenie, że w wypadku doktora Moreno tak nie jest. Nie tylko ukończył on studia medyczne z najwyższym odznaczeniem, ale cieszy się również pod każdym innym względem nieskalaną opinią.

Teraz dopiero jasno zrozumiałem, że napotkałem swoje Waterloo. Ale skoro kapitan Green raz powziął jakieś podejrzenia, nielatoło go było zbić z tropu.

— Zgadza się, że możemy doktora Moreno wykreślić jako domniemanego zięcia pana Laribee — powiedział niespodziewanie. — Ale przecież na mocy tego testamentu miss Brush miałaby odziedziczyć ponad milion dolarów... a w takim wypadku, jako jej mąż, doktor Moreno miałby znakomity powód pozbycia się starego milionera.

— Jeżeli tak bardzo panu zależy, panie kapitanie, na tym, żeby znaleźć motyw i kogoś podejrzanego o morderstwo, to czemu nie pomyślał pan o mnie? — powiedziała siostra Brush z niepokojącą słodyczą. — Przecież to ja miałabym największy powód... znacznie większy aniżeli mój mąż?

— To nie jest miejsce i nie czas na dowcipki — obruszył się Green.

— Zupelna racja i zgadzam się z panem — mówiła niezbita z tropu pielęgniarka — ale przecież to pan pierwszy zaczął! Sam pan rozumie, że to śmieszne brać na serio ten zwariowany testament! Boże drogi! Gdybym miała morderca każdego pacjenta, który mi zapisuje majątek, miałabym co najmniej tuzin żyć ludzkich na sumieniu. Nie dalej jak miesiąc temu, pewien dystyngowany bankier nowojorski zapisał mi Empire State Building, a gdzieś w grudniu podarowano mi czek, wystarczający na pokrycie całego budżetu Stanów Zjednoczonych!

Jej głos stał się teraz szorstki, urzędowy:

— Czyż pan nie widzi, że traci pan tylko czas, rozwodząc się nad idiotycznym testamentem?

Siostra Brush wstała z krzesła i jak wspomniała tygrysa przeszła cicho i miękko przez cały pokój. Nim kapitan Green się zorientował o co jej chodzi, wyjęła mu z ręki dokument i podała na drobne kawałki. Płatki papieru rozrzuciła jak płatki śniegu po całej podłodze.

— Oto, co myślę o tym testamencie — powiedziała wesoło — bez względu na to czy miał on być dowodem rzeczowym, czy nie!

Green popatrzył na nią przez chwilę oślepiały — a siostra poczerwiała mu jak burak.

— Dość już mam tych waszych krętaćto! — zawołał wściekły. — Tu nie jest cyrk i jeżeli jeszcze ktoś zacznie się wygłupiać — to każę wszystkich zaaresztować.

Następnie zwrócił się gwałtownie do doktora Lenza.

— Chcę wiedzieć jasno i wyraźnie!... Panie doktorze Lenz! Proszę mi kategorycznie odpowiedzieć, czy pana zdaniem doktor Moreno jest ową podejrzaną osobą, czy nie?

— Szczegrze mówiąc to nie! — Dyrektor spojrzal wyrozumiale na rozindyczonego kapitana. — Moim zdaniem pan Duluth zobrazował nam wspólnie i nader logicznie motyw, kryjące się za oboma zbrodniami. Co więcej — zgadzam się z nim prawie na każdym punkcie. Jedynym błędem, jaki pan popełnił, panie Duluth, to ten, że pana podejrzenia padły na doktora Moreno.

Były to pierwsze dobre słowa, jakie usłyszałem od chwili mego załamania. Poczułem wdzięczność do doktora Lenza, chociaż w dalszym ciągu byłem straszliwie zgnębony.

— Nie — powtórzył doktor Lenz — doktor Moreno nie może być winny. Pan Duluth bardzo słusznie podkreślił teatralny aspekt całej sprawy — ja zaś z kolei podkreśliłem teraz — jej aspekt medyczny. Jasnym jest dla mnie, że człowiek, którego poszukujemy, nie jest specjalnie wybitnym psychiatrą — a tymczasem doktor Moreno jest i to znakomitym. Żaden prawdziwy, doświadczony psychiatra nie będzie taki zachłannie ambitny, jakim według opisu pana Dulutha miałby być zbrodniarz. Doktor Moreno zbyt wiele na to umie, żeby na przykład wywierać tego rodzaju i w ten sposób wpływ na miss Pattison.

— Jestem niesłychanie wdzięczny panu dyrektorowi za słowa uznania — powiedział Moreno, którego tuwarz się rozpozogdziła i po raz pierwszy, odkąd go znam — okrasila się ciepłym uśmiechem. — To prawdziwa ulga móc porozmawiać o tych sprawach z kimś tak fachowym i tak inteligentnym...

Dyrektor spojrzal następnie na mnie i czytałem w jego oczach coś, jakby prośbę o usprawiedliwienie.

— Istnieje jeszcze jeden, dość znamienity fakt, który pan Duluth przeoczył. A mianowicie, że pan Laribee usłyszał głos swego brokera podczas rannego spaceru pacjentów — a zgodnie z naszym sanatoryjnym regulaminem żaden lekarz psychiatra nie towarzyszy pacjentom w czasie tych spacerów. Tak więc i w tym szczególnym przypadku doktora Moreno na owym spacerze nie było.

Dyrektor Lenz dotknął najslabszego punktu mojej filipiki przeciwko swemu asystentowi. Byłem zupełnie zdruzgotany... A tymczasem głos doktora Lenza dalej płynął równo i spokojnie.

(Cdn)

Tysiące ton ponadplanowej stali dadzą hutnicy w IV kwartale br.
Apelujemy do wszystkich zakładów i fabryk o wysyłkę złomu do mieszkańców miast i wsi o wzmoczoną zbiórke

Czwartek
5 grudnia

RZESZÓW

TEATR

Państwowy Teatr im. W. Sienkiewicza — Powrót posła — godz. 19

ODCZYTY

W pracowniach polskich astronomów — odczyt mgr Jana Mietskiego — WDK, czytelnia, II p. — godz. 18

KINA

ZORZA (ul. 3 Maja) — Przemieniecie z wiatrem (USA) 1. 14, scena II — godz. 13.30, scena III — godz. 19.30, APOLLO (ul. 3 Maja) — Ludzie i bestie I seria (radz. 1. 18) godz. 15.45, 17.50 i 20, GOPLANA (Staromieście) — nieczynne, MEWA (ul. Dąbrowskiego) — Opowieść lat płomiennych (radz. 1. 12) godz. 17, 19, PRZODOWNIK (ul. Pstrowskiego) — Ewakuacja (radz. 1. 14) godz. 17, 19, SWIT (ul. Langiewicza) — Wielka tajemnica (fr. 1. 14) godz. 17, 19, WDK (ul. Orzeł) — Smarkula (pol. 1. 16) godz. 15.45, 18, 20.15.

BRZOZÓW Robotnik — Co za radość żyć (wł. 1. 12), DEBICA Uciecha — Zabawa na sto dwa (ang. 1. 12), Gryf — nieczynne, Kosmos — nieczynne, GORLICE Górnik — nieczynne, Wiarus — Gwiazdzisty bilet (radz. 1. 14), JAROSŁAW Gdynia — Synowie i kochankowie (ang. 1. 14), Oka — Piesń purpurowego kwiatu (szwedz. 1. 18), JASŁO Syrena — Szkolna miłość (czes. 1. 14), KROSNO Pionier — Czarne perły (jug. 1. 14), KOLBUSZOWA Grażyna — Orkiestra wojskowa (weg. 1. 14), LESKO Jutrzenka — Katastrofa (weg. 1. 16), LEŻAJSK Radość — Jutro na orbicie (radz. 1. 12), ŁANCUT Złocień — Światła na morderce (fr. 1. 16), Hutnik — Przystanek komisarz (weg. 1. 14), MIELEC Bajka — Tragiczny samochód (jug. 1. 14), DK — Kryptonim Nektar (pol. 1. 14), Tęcza — Siedem nianiek (radz. 1. 14), NISKO San — Biedna ulica (bulg. 1. 14), STALOWA WOLA Ballada — Melonik i muzy (ang. 1. 12), DK — Takówka do Tobruku (fr. 1. 14), PRZEMYSŁ Bałtyk — Telefon towarzyszy (USA 1. 16), Kosmos — Długi dzień (radz. 1. 18), Olimpia — Czas rozłąki (radz. 1. 16), Roma — Obcy w domu (fr. 1. 14), PRZEWORSK Warszawa — Pamiętnik p. Hanki (pol. 1. 16), ROPCZYCE Przyjaźń — Dwa oblicza zemsty (USA 1. 16), SANOK Pokój — Pracek z Portugalii (fr. 1. 16), San — Klesznokowiec (fr. 1. 16), STRZYŻÓW Odrodzenie — nieczynne, TARNOBRZEG Wista — Młode zielone (radz. 1. 14), USTRZYKI Orzeł — Serce i szpada (fr. 1. 12).

RADIO

Program I

Program dnia: 5.40 15.05
Wiadomości: 5.00 6.00 7.00
8.00 12.05 15.00 17.00 20.00 23.00
7.30 Skrzynka poszukiwania rodzin 8.30 „O sytuacji chrześcijaństwa w Europie i Ameryce” 9.00 Dla kl. III i IV — „A ja właśnie lubię baśnie” 10.00 „Dr. Zabiński przed mikrofonem” 11.00 „Jutro powroca ptaki” 12.45 „Na swojską nutę” 14.00 „Penda przystępuje do strajku” 14.20 Graja słynne orkiestry z udz. solistów 15.15 „Amatorskie zespoły przed mikrofonem” 17.25 „Podróżna burza” ode. pow. 18.00 Kurs nauki języka angielskiego 20.30 „Scena polska” 21.15 „Srebrna droga” — aud. poetycka.

Rozgłośnia Rzeszowska PR

16.05 Audycja estradowa 16.50 Wiadomości ziemi rzeszowskiej.

Ogólnopolski program TV

11.55 Dla szkół: Język polski (kl. X-XI) — Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie 12.25 Przerwa 15.55 Program dnia 16.00 Kurs rolniczy: „Rozruch silników spalających w ciągnikach” 16.45 „Na półkach księgarskich” 17.00 Wiadomości Dziennika 17.05 Dla dzieci: „Wyprawy telewizyjnych przyjaźni” 17.25 PKF 17.40 „Spotkania z przyrodą” — film 18.10 „Historia jednego zespołu” — progr. wojew. (602) 18.40 „Wszystkie dni jednego roku” publ. „Lodz” 19.15 „Kamerton” — progr. muzyczny 19.50 Dobranoc 20.00 Dziennik 20.30 „Konkursy” — mag. publ. 21.00 Teatr Kobra — „Już nigdy nie skłamię”.

Katowice

15.50 „TV Katowice informuje”.

Według tygodnika „Radio i Telewizja” za ewentualne zmiany w programie redakcja nie odpowiada.

Harcerze już myślą o feriach zimowych

W Rzeszowie odbyła się niedawno narada w Chorągwi ZHP, na której omawiano sprawy turystyki. Zwrócono szczególną uwagę na zorganizowanie odpoczynku w czasie zbliżających się ferii zimowych. Na ten temat rozmawiamy z kierownikiem Wydziału Propagandy rzeszowskiej Chorągwi ZHP — Janem Chlebówiczem.

— Młodzież z Rzeszowa — członkowie ZHP (uczniowie szkół średnich) — spędzą ferie na zimowisku w Sanoku. Zorganizowane będą również zimowiska w Iwoniczu-Zdroju (dla zuchów) oraz Gliniku Mariampolskim (dla młodszych harcerzy). Ogółem z tych trzech zimowisk skorzysta ponad 1000 harcerzy.

— Jak będzie ich program? — Są to wczasy-kursy, na których szkolic się będzie przyszła kadra ZHP. Zorganizujemy dla nich kilka spotkań z przedstawicielami zakładów pracy (chodzi o wybór zawodu).

— Z zimowisk skorzysta ponad tysiąc osób. A co będzie robiła w tym czasie reszta młodzieży?

— Dla niej organizujemy tzw. białe wakacje. Szczegółowe programy są już opracowane. Zasada — każda drużyna organizuje czas wolny dla siebie i innych (niezorganizowanych). Wykorzystane będą w tym celu wszystkie szkolne świetlice oraz niektóre zakładowe. Na zbudowanych przez harcerzy

lodowiskach odbywać się będą — „rewie na lodzie” i zawody sportowe.

Warto dodać, że w naszym województwie, konkretnie w Przemyślu, odbędzie się centralne zimowisko harcerskie dla działaczy kultury. W programie przewidziany jest m. in. przegląd piosenek harcerskich. Odbędą się również spotkania harcerzy i mieszkańców Przemyśla z aktorami filmowymi i reżyserami. W jednym z nich weźmie udział znany polski reżyser Andrzej Wajda.

29 ubm. odbyła się w Technikum Mechanicznym w Stalowej Woli V konferencja sprawozdawczo-wyborcza Komitetu Szkolnego Związku Młodzieży Socjalistycznej. Była to jedna z najlepiej przygotowanych konferencji w tegorocznej akcji sprawozdawczo-wyborczej ZMS na terenie naszego województwa. Przyjęto na niej obszerny program działań, nawiązujący do 20-lecia Polski Ludowej. Przewiduje on m. in., że zetemosewcy technikum przepracują 3.200 roboczogodzin przy porządkowaniu i u-

większeniu miasta, przeprowadzą (poza godzinami przeznaczonymi na naukę zawodu) naprawę sprzętu szkolnego w warsztatach oraz zainicjują współpracę z warsztatomu między poszczególnymi grupami działaniami.

Uczestnicy konferencji wysunęli hasło „Podwajamy składki na odbudowę stolicy i budowę szkół Tysiąclecia”. Zobowiązano się również przygotować odpowiedni program dla szkolnych zespołów artystycznych, które będą występować w innych stalowowolskich szkołach podczas uroczystości związanych z obchodami 20-lecia PRL.

Uczestniczący w konferencji I sekretarz Komitetu Wojewódzkiego ZMS tow. Włodzimierz Dastek udzielił organizacji ZMS przy Technikum pochwały za dobrą i ofiarną pracę.

(z. fl.)

Podczas pracy w barwniarni tkanin w Zakładach Przemysłu Włókiennego w Rzeszowie.

Fot. M. KOPEĆ

Z konferencji ZMS w Stalowej Woli

29 ubm. odbyła się w Technikum Mechanicznym w Stalowej Woli V konferencja sprawozdawczo-wyborcza Komitetu Szkolnego Związku Młodzieży Socjalistycznej. Była to jedna z najlepiej przygotowanych konferencji w tegorocznej akcji sprawozdawczo-wyborczej ZMS na terenie naszego województwa. Przyjęto na niej obszerny program działań, nawiązujący do 20-lecia Polski Ludowej. Przewiduje on m. in., że zetemosewcy technikum przepracują 3.200 roboczogodzin przy porządkowaniu i u-

Ciekawy odczyt

Dziś w Klubie Poradni TPPR przy ul. Jagiellońskiej w Rzeszowie lektor Zarządu Głównego TPPR — Lebieński wygłosi odczyt pt. „Sztuka poetycka Wozniakowskiego”.

Warto skorzystać

Od dnia 1 grudnia br. rozpoczął działalność ośrodek informacyjno-instruktażowy przy Zarządzie Wojewódzkim Stowarzyszenia Ateistów i Wolnomyślicieli. Zadaniem jego jest udzielanie porad i pomocy w organizacji prelekcji, spotkań i dyskusji w szkołach, zakładach pracy i instytucjach. Równocześnie wszyscy interesujący się problematyką światopoglądową znajdą tu potrzebną literaturę.

W każdy czwartek, piątek i sobotę od godziny 18 do 20 dyżurów będą prelekcje i aktywności Zarządu Wojewódzkiego. Oprócz informacji i porad chętni będą mogli korzystać z biblioteki ośrodka w te same dni od godz. 17 do 22. Biblioteka zorganizowana przy dużej pomocy Wydziału Kultury Prezydium WRN oferuje wiele książek z zakresu filozofii, religioznawstwa, przyrodznawstwa, historii i beletrystyki, m. in. cały zestaw lektur szkolnych. Ponadto, w sali klubowej Zarządu Wojewódzkiego SAIW będzie można rozegrać

partię brydża czy szachy lub napić się kawy. Ośrodek mieści się w lokalu ZW SAIW w Rzeszowie, ul. Świerciewskiego 22, tel. 32-99.

JERZY DRAGANIK

Koordinacja wysiłków przyniesie wyniki

Szerzeniem oświaty sanitarnej zajmuje się wiele organizacji społecznych i zawodowych, a m. in. PCK, ZMW, ZMS, Związek Nauczycielstwa Polskiego, związki zawodowe, Towarzystwo Wiedzy Powszechnej i inne. Aby te wysiłki skonsolidować, a tym samym osiągnąć lepsze wyniki, powołano przy Oddziale PCK w Przemyślu powiatową komisję koordynacyjną oświaty sanitarnej. Będzie ona czuwać nad całokształtem pracy i odpowiednio ją kierować. Przewodniczącym komisji został lekarz ob. Szymon Wiśniewski.

Plon społecznej inicjatywy

Brzozów zgazyfikowany!

Podczas obchodu jubileuszu 600-lecia powstania miasta, mieszkańcy Brzozowa podjęli piękną inicjatywę. Postanowili w czynie społecznym dokonać gazyfikacji swojego grodu. Słowa dotrzymali.

Ostatnio brygada montażowa położyła ostatni odcinek gazociągu biegnącego do Brzozowa. Wybudowano również stację redukcyjno-pomiarową. Jak wykazały próby, urządzenia te są gotowe do eksploatacji. Niezależnie od tego, w Brzozowie i podmiejskiej Starejwi wybudowano około 15 km sieci niskoprężnej.

Realizacja tego przedsięwzięcia była kosztowna. Pochłonięła kwotę około 2,5 mln złotych. Składa się na nią wkład brzozowian w sumie ok. 700 tys. zł, niewiele mniejsza dotacja Prezydium PRN z funduszy na popieranie czynów społecznych o-

raz Zakładów Gazu Ziemięgo w Tarnowie, które wyasygnowały najwięcej — 1.220 tys. zł.

Już wkrótce, znaczna liczba mieszkańców Brzozowa ogrzewać będzie swoje mieszkania gazem ziemnym. Aby tak się stało, trzeba tylko zainstalować gazomierze. M.

Groźny pożar

W Żoźni, w pow. łańcuckim, na skutek wadliwej budowy instalacji elektrycznych, spłonął budynek mieszkalny kryty słońm, należący do rolnika Kazimierza Bidury. Straty wynoszą około 20 tys. złotych.

Z sali sądowej

Złodzieje materiałów budowlanych surowo ukarani

Już od kilku lat Krosno jest miejscem wielu inwestycji przemysłowych. Prowadzi je największa w naszym województwie firma — Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego. Korzysta ono, jak wiadomo, z usług innego potentata, Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Transportu Budownictwa.

Krośnianie podziwiają szybko rosnące obiekty nie przypuszczali, że w firmach tych uwiije sobie gniazdko szajka kombinatorów i złodziei mienia państwowego. Wykorzystując okresowe trudności na rynku w zapotrzeniu w materiały budowlane, przywłaszczali sobie stal zbrojeniową, blachę, cement a nawet cegły i żwir, które następnie sprzedawali osobom postronnym. Bez skrupułów, w biały dzień z magazynu w Krośnie lub Rzeszowie, często przez bramę fabryczną, wywozili budulec zamiast na budowę Huty Szkła czy telestacji przekątnikowej i WSK w Krośnie wprost... do paserów i odbiorców.

Udawalo im się to tym bardziej że szajka składała się z kierowników budów, majstrów, magazynierów i kierowców. Równocześnie w magazynach i na budowach brak było dostatecznej i systematycznej kontroli ze strony jednostki nadrzędnej. Stąd też, w magazynach, niby wszystko było w porządku, w dokumentacji materiałowej również. Tylko wnikiwej i żmudnej pracy Milicji Obywatelskiej należy za-

wdzięczać wykrycie całej szajki przestępców.

Ostatnio zasiedli oni na ławie oskarżonych przed Sądem Powiatowym w Krośnie. Akt oskarżenia zarzucał im, iż w latach 1959-62 dokonali kradzieży materiałów budowlanych, narażając skarb państwa na stratę około 100 tys. zł. Sąd, w składzie trzech sędziów zawodowych, wymierzył im surowe kary: majster budowlany Tadeusz Świętek skazany został na 3 lata więzienia i 10 tys. zł grzywny, majster budowlany pełniący funkcję kierownika budowy, Edward Zymunt — na 2 lata i 6 miesięcy więzienia i 10 tys. zł grzywny, kierownik budowy Adam Baczynski — na 2 lata więzienia i 3 tys. zł grzywny, a wydawca magazynowy Aleksander Wojnar — na 2 lata więzienia i 5 tys. zł grzywny. Wszyscy pozabawieni zostali praw obywatelskich i honorowych na okres od dwóch do trzech lat. Ponadto robotnik RPBP Zdzisław Waliszko skazany został na 2 lata i 6 miesięcy więzienia oraz zapłacenie 10 tys. zł grzywny.

Przed sądem „przewinęło” się także kilku kierowców RZPTB, a mianowicie: Henryk Pietruszewski, który skazany został na 3 lata więzienia i grzywnę 15 tys. zł, Władysław Pankiewicz — siedem miesięcy więzienia i 2 tys. zł grzywny, Andrzejowie Paskowi, Adolfowi Koronowi i Janowi Hejnarowi sąd wymierzył kary po

roku więzienia i grzywny w wysokości kilku tysięcy zł.

Do odpowiedzialności pociągnięto również pasera, Ferdynanda Witaszka z Męcinki, w którego domu magazynowano skradzione materiały. „Zarobił” 10 miesięcy więzienia i 8 tys. zł grzywny.

Ponadto w drodze powództwa cywilnego, z tytułu naprawienia szkód gospodarce narodowej, sąd zasądził solidarnie wszystkich oskarżonych na zapłacenie kwoty 86 tys. zł.

Warto dodać, iż był to już trzeci z kolei proces b. pracowników wymienionych przedsiębiorstw. (brom)

Z kroniki wypadków

W rejonie miejscowości Cmolasy, w pow. kolbuszowskim, traktorzysta Jan Starzec z Weryni, prowadząc ciągnik marki „Ursus” należący do POM w Kolbuszowej, najechał na 33-letniego Jana Kołacza, który będąc w stanie nietrzeźwym usiłował wskoczyć w bieżący przy czepie traktora i wpadł pod tylny koła pojazdu. Kołacz poniósł śmierć na miejscu.

W Nisku, na skrzyżowaniu ulicy Wolności i szosy prowadzącej w kierunku Zarzeczca, autobus PKS z Lublina najechał na 17-letnią Irenę Sowę, która poniosła śmierć na miejscu. Organa MO prowadzą obecnie szczegółowe dochodzenia, w celu ustalenia nazwiska kierowcy prowadzącego wspomniany autobus.

Na drodze bocznej w Domaradzu, w pow. brzozowskim, 63-letni Jan Sołtys usiłował zeskokczyć z platformy będącego w biegu samochodu ciężarowego, prowadzonego przez kierowcę Henryka Tokarskiego. Dostał się on pod tylny koła samochodu i poniósł śmierć na miejscu. MO prowadzi dochodzenia.

Na szosie w rejonie Grodziska, w pow. strzyżowskim, motocyklista Stanisław Dobek z Zawadki, prowadząc motocykl marki „Pannonia” najechał na rowerzystę Jana

Piłka nożna Klasa B

GRUPA JAROSŁAWSKA
Wyniki ostatnich spotkań: LZS Przedmieście — LZS Święte 7:1. Polonia Ib — Budowlani Radymno 3:2. LZS Wola Rzeszowska — Energetyk 3:2. LZS Żurawica — Polna Ib 4:1. LZS Święte — Czuwaj Ib 1:1. LZS Przedmieście — Unia Ib 2:2. San Rozwadów — Orzeł Rudnik 1:3.

TABELA PO RUNDZIE JESIENNEJ

1. Pogoń Lub.	12 18:6	46:24
2. Energetyk	12 18:6	30:11
3. Orzeł	12 17:7	32:14
4. Polonia Ib	12 16:8	46:29
5. LZS Święte	12 12:12	30:30
6. Unia Ib	12 11:13	21:21
7. LZS Przed.	12 11:13	27:27
8. LZS W. Rz.	12 11:13	30:33
9. LZS Żur.	12 11:13	26:34
10. Budowlani	12 9:15	16:23
11. Czuwaj Ib	12 9:15	21:46
12. San	12 8:16	15:34
13. Polna Ib	12 5:19	20:34

NOWINY RZESZOWSKIE
— pismo codzienne — wydaje Wydawnictwo Prasowe „Nowiny Rzeszowskie” — RSW „Prasa”. Redaguje kolegium. Adres redakcji: Rzeszów, ul. Zeromskiego 5. TELEFONY: centrala 2058, 2057, redaktor naczelny 4775, 2-ca redaktora naczelnego, dział wydawniczy, administracja 4618, dział inf. 4258, dział finansowy 4654, redakcja nocna 5017. Sekretarz redakcji i wszystkie działy łączącej centrala. Oddziały redakcji: Krosno, ul. Nowotki 12, tel. 459. Przemyśl, ul. Waryńskiego 15, tel. 2700. Tarnobrzeg, ul. i Maja bl. 10/1, tel. 294. Biuro Reklam i Ogłoszeń: Rzeszów, ul. Grunwaldzka 42 — tel. 4652.
Wszelkich informacji w sprawie warunków prenumeraty udzielają placówki „Ruchu i Poczty”. Cena prenumeraty miesięcznej — zł 12,50, kwartalna — zł 37,50, rocznej — zł 150.
Druk: Rzesz. Zakł. Graficzne R-5